

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 11Co/212/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119205826  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119205826.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci žalobkyne: Mgr. V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. H. XX/XX, V. - V. W. U., proti žalovanej: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, M., o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26. júla 2019, č.k. 20C/62/2019-36, takto

### rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í** nasledovne:

**N a r i a d ť u j e** zabezpečovacie opatrenie, ktorým sa zriaďuje záložné právo k nehnuteľnostiam:

- k stavbe - rodinný dom so súpisným č. XXXX na parcele č. 6186 a pozemkom, parc. č. 6186 o výmere 343 m<sup>2</sup> - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 6187 o výmere 353 m<sup>2</sup> - záhrada, evidovaným na Katastrálnom odbore Okresného úradu Trnava, zapísaným na LV č. XXXX, okres Trnava, obec M., katastrálne územie M., a  
- k stavbe - rodinný dom so súpisným č. XXXX na parcele č. 6188 a pozemkov, parc. č. 6188 o výmere 305 m<sup>2</sup> - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 6189 o výmere 16 m<sup>2</sup>, parc. č. 6190 o výmere 263 m<sup>2</sup> - záhrada, evidovaným na Katastrálnom odbore Okresného úradu Trnava, zapísaným na LV č. XXX, okres Trnava, obec M., katastrálne územie M.,

ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej v prospech žalobkyne za účelom zabezpečenia jej pohľadávky na náhradu škody vo výške 219.858,30 eur.

II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia k nehnuteľnostiam - k stavbe - rodinný dom so súpisným číslom č. XXXX na parcele č. 6186 a pozemkom, parc. č. 6186 o výmere 343 m<sup>2</sup> - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 6187 o výmere 353 m<sup>2</sup> - záhrada, evidovaným na Katastrálnom odbore Okresného úradu Trnava, zapísaným na LV č. XXXX, okres Trnava, obec M., katastrálne územie M., a k stavbe - rodinný dom so súpisným č. XXXX na parcele č. 6188 a pozemkov, parc. č. 6188 o výmere 305 m<sup>2</sup> - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 6189 o výmere 16 m<sup>2</sup>, parc. č. 6190 o výmere 263 m<sup>2</sup> - záhrada, evidovaným na Katastrálnom odbore Okresného úradu Trnava, zapísaným na LV č. XXX, okres Trnava, obec Trnava, katastrálne územie M., ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej, v prospech žalobkyne za účelom zabezpečenia pohľadávky.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 324 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1 a 2, § 327, § 328 ods. 1, § 343 ods. 1, 2 a 3, § 344 CSP, keď po oboznámení sa s návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva a vychádzajúc z dôkazov obsiahnutých v spise súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre vydanie zabezpečovacieho

opatrenia. Žalobkyňou podaný návrh sleduje odstránenie obavy, že exekúcia súdneho rozhodnutia bude ohrozená. Avšak medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že by exekúcia bola ohrozená, patrí predovšetkým také konanie povinnej (žalovanej), ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jej majetkové pomery. Obavu z ohrozenia exekúcie žalobkyňa nepreukázala, keďže nepredložila dôkaz, že žalovaná vyvíja aktivity týkajúce sa jej majetku, že by mala snahu znižovať rozsah a hodnotu svojho majetku, alebo že by existovala eventúálna ujma hroziaca žalobkyňi tým, že samotný dlh nebude môcť byť bez ďalšieho uspokojený. Vo vzťahu k naplneniu zákonom vyžadovanej kumulatívnej podmienky osvedčenia obavy z ohrozenia budúceho možného výkonu súdneho rozhodnutia súd uvádza, že pre naplnenie tejto zákonnej požiadavky je nevyhnutné, aby zo strany žalobkyne boli osvedčené také konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali jej obavu, že zo strany žalovanej dôjde k takému nakladaniu s majetkom, ktoré by mohlo mať za následok zmarenie možnosti žalobkyne uspokojiť svoju pohľadávku. Pre osvedčenie tvrdenej obavy ohľadom hroziacej ujmy bolo potrebné zo strany žalobkyne uviesť také konkrétne správanie žalovanej, výsledkom ktorej je alebo môže byť poškodenie záujmov žalobkyne. Naliehavosť pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by bola potom daná, prípadne osvedčená takým konaním žalovanej, ktoré je zamerané na realizáciu úkonov bezprostredne a priamo spôsobujúcich negatívny zásah do práva, ktorému žalobkyňa žiada priznať ochranu. Žalobkyňa neosvedčila, že by správanie žalovanej viedlo k znižovaniu rozsahu jej exekvateľného majetku, nekonkretizovala konanie žalovanej, ktoré by bezprostredne a priamo spôsobovalo negatívny zásah do práva žalobkyne. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že žalovaná bola v minulosti zamestnaná ako opatrovateľka Strediska sociálnej starostlivosti v Trnave, jej mzda a iné benefity nedosahovali nadpriemerné príjmy a je dôvodná obava, že nedisponuje iným majetkom, tieto skutočnosti žalobkyňa neosvedčila. Súd navyše uvádza, že žalobkyňa ani presne, dostatočne, určito a zrozumiteľne nešpecifikovala výšku pohľadávky, ktorej zabezpečenia sa domáha, keď v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uvádza, že sa domáha nahradenia škody minimálne vo výške 219.858,30 eur podľa zistenia v trestnom konaní, resp. vo zvyšnej časti nároku v civilnom procese. Rovnako ako dôkaz ani nepredložila rozhodnutie o dedičstve preukazujúce jej postavenie dediča po poručiteľke - poškodenej PhDr. T. L.. Pri testovaní proporcionality zásahu do majetkového práva žalovanej k pohľadávke žalobkyne dospel súd k záveru, že v prípade nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach bližšie špecifikovaných v odseku 1. odôvodnenia uznesenia v prospech žalobkyne by vznikol zjavný nepomer.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a jej návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť. Uviedla, že na základe rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/93/2016 zo dňa 08.11.2018 je žalovaná povinná nahradiť poškodeným RNDr. Y. N., Mgr. V. V. a Mgr. M. L. ako zákonným dedičom po poškodenej P. L. spolu škodu vo výške 219.858,30 eur, pričom rozsudok súčasne so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody poškodených odkázal na civilný proces. Žalovaná je v preddôchodkovom veku, je odsúdená na trest odňatia slobody desať rokov, pričom jej príjem v predchádzajúcom období predstavoval sumu 300-350 eur mesačne, žiadnu finančnú hotovosť nemá a nie je schopná vrátiť nezákonným spôsobom získané finančné prostriedky. Žalovaná sa už v minulosti preukázateľne dopúšťala podvodného konania, účelovo sa zbavovala majetku iných, nevie a nechce vyrovnáť svoje dlhy a koná spôsobom, ktorý vzbudzuje dôvodné podozrenie a pochybnosti. Žalobkyňa má teda dôvodnú obavu, že aj v budúcnosti by mohlo dôjsť k zmene majetkových pomerov žalovanej a súčasne existuje dôvodná obava, že exekúcia by mohla byť ohrozená. Vo vzťahu k potrebe dočasnej právnej úpravy pomerov, resp. potreby bezodkladnej úpravy pomerov, poukázala na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.11.2010, sp. zn. 10Co/355/2010. Naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov spočíva v tom, že bez takejto úpravy by došlo k podstatnému zhoršeniu postavenia žalobkyne, pričom poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.12.2008, sp. zn. 3 Cdo 286/2008. Podľa názoru odvolateľky, potreba bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle Civilného sporového poriadku je daná v prípade, ak je potrebné, aby do právoplatného skončenia konania bolo zamedzené úkonom, ktoré by mali za následok zhoršenie postavenia žalobkyne. Prípadný prevod nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania, na tretiu osobu, by k takémuto zhoršeniu nepochybne viedlo, keďže žalobkyňa by na základe právoplatného rozhodnutia mala obmedzenú možnosť uspokojenia svojej pohľadávky z majetku žalovanej. Uviedla, že jej nie je jasné, z čoho súd vyvodil skutočnosť, že dostatočne nešpecifikovala výšku pohľadávky, ktorej zabezpečenia sa domáha, nakoľko v návrhu je uvedená presná výška pohľadávky z trestného konania vo výške 219.858,30 eur. Poukázala na to, že aj v samotnom návrhu uviedla tvrdenia a predložila dôkazy, ktoré preukazovali, že žalovaná sa v minulosti dopustila niekoľkokrát protiprávneho

konania, a že neuhradila pohľadávku žalobcu. Jej správanie teda dôvodne vzbudzuje obavu, že exekúcia bude ohrozená, resp. odôvodňuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán. Mala za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď uviedol, že ona len tvrdí, že výkon rozhodnutia, resp. exekúcia bude ohrozená. Uvedené podľa súdu neznamená bezprostredné ohrozenie práv strany (účastníka konania), ktoré by vyžadovalo okamžitý zásah súdu. Poukázala na to, že v súčasnosti neexistujú žiadne informácie v katastrálnom operáte, ktoré by avizovali nadobúdateľovi dotknutých nehnuteľností, že žalovaná je viazaná rozhodnutím súdu nahradiť spôsobenú škodu a chrániť tak záujem žalujúcej.

4. Žalovaná sa k podanému návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody, v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj postup súdu, a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

6. V zmysle § 344 Civilného sporového poriadku, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

7. Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži však len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

8. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiacemu zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby, čo aj obvykle v súčinnosti s inými osobami stojacimi mimo okruh strán konania v konkrétnej veci, mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, na jej prítomnosť však nemožno usudzovať iba z vyvíjania povinným aktivít týkajúcich sa či už jeho majetku v smere zbavenia sa ho alebo iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide, ale i v širších súvislostiach. Tými vo vzťahu k majetku spôsobilému na uspokojenie pohľadávky tvoriacej predmet sporu treba rozumieť predovšetkým otázku existencie iného majetku povinného, než toho majúceho byť dotknutého zabezpečovacím opatrením, teda konkrétne aj vyhodnotenie, či po naplnení hrozacej obavy zbavenia sa povinným nejakého majetku tomuto ostane ešte nejaký iný majetok, ktorý by bol spôsobilý samostatne poslúžiť potenciálnemu exekučnému vymoženiu prisúdenej pohľadávky. V prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam totiž treba zobrať do úvahy predovšetkým to, že ak by povinný už urobil právny úkon smerujúci k zbaveniu sa vlastníctva, nie je tu prakticky žiadny efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo aj k evidenčnej zmene vlastníckeho práva v príslušnej evidencii (v katastri). Práve preto robenie púhych faktických úkonov smerujúcich k prevodu vlastníctva nemá na potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zásadný vplyv, aj keď robenie takýchto úkonov je na druhej strane nepochybne dostatočným svedectvom záujmu nakladať s vecami.

9. Dokazovanie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, pretože to je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória

práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom vydaného zabezpečovacieho opatrenia. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže dôvodná obava z ohrozenia exekúcie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalovaná bola doposiaľ neprávoplatne rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 08.11.2018, sp. zn. 1T/93/2016 uznaná vinnou, že na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu, čím spáchala závažnejším spôsobom - využitím tiesne a odkázanosti a spôsobila na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, čím spáchala obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona, a bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, pričom jej bolo uložené nahradiť poškodeným: RNDr. Y. N., Mgr. V. V. (žalobkyňa) a Mgr. M. L., ako zákonným dedičom po poškodenej, spolu škodu vo výške 219.858,30 eur. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalovaná okrem nehnuteľností označených v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nevlastní ďalší majetok, je v pred dôchodkovom veku, pričom jej príjem v predchádzajúcom období predstavoval sumu 300-350 eur mesačne, nemá žiadnu finančnú hotovosť a nie je schopná náhradu škody iným spôsobom nahradiť.

11. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že pre účely nariaďovania zabezpečovacieho opatrenia bola dostatočným spôsobom osvedčená pohľadávka žalobkyne voči žalovanej, aj keď doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté a rovnako bola osvedčená obava, že exekúcia bude v prípade úspechu žalobkyne ohrozená, nakoľko je potrebné vziať do úvahy, že v prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam, pokiaľ povinná osoba už urobí úkon smerujúci k zbaveniu sa vlastníctva, nie je tu prakticky žiaden efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo aj k evidencnej zmene vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. Práve preto robenie púhych faktických úkonov smerujúcich k prevodu vlastníctva nemá na potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zásadný vplyv. Odvolací súd narozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa riadne špecifikovala svoju pohľadávku doložením rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 08.11.2018, sp. zn. 1T/93/2016, pričom s prihliadnutím na výšku pohľadávky nie je zjavný nepomer tejto pohľadávky k hodnote nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým má byť zriadené záložné právo.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

13. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP a § 255 ods. 1 CSP a vo veci v celom rozsahu úspešnej žalobkyne priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

14. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).